

17:e söndagen efter Den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Joh. 8:31–36.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndags rubrik och predikoämne består av en av Dr Martin Luthers boktitlar: "En kristen människas frihet". Denna frihet är, som Jesus i dagens predikotext lär, en skänkt frihet, en frihet, som förutsätter, att vi har gjorts fria från att ha varit bundna. Det är innebörden i Jesu ord: "Sanningen skall göra eder fria". Denna sanning är evangeliums sanning, syndaförlåtelsens sanning, som av syndens trälar skapar Guds barn:

Var och en som gör synd, han är syndens träl. Men trälen får icke förbliva i huset för alltid; sonen får förbliva där för alltid. Om nu Sonen gör eder fria, så bliven I verkligen fria.

Klarare kan det inte sägas. "En kristen människas frihet" är inte den bildade, upplysta människans upphöjdhet över vidskepelse och folkliga vanföreställningar, inte den mogna människans företräde framför den omogna. Det är det Guds verk, som sker i det heliga dopet, då Gud bryter djävulens och syndens band och gör en människa frisk och färdig att tjäna sig i helighet och rättfärdighet evinnerligen.

Detta gudomliga verk, denna kristna frihet, är aldrig oanfäktad, aldrig självklar. Denna vår delaktighet i Kristus är utsatt för samma angrepp, som mötte Jesus i dagens evangelium, där det heter: det "hände sig, medan man där vaktade på honom". Det finns en ond makt i tillvaron, som vill komma åt den kristna friheten, som traktar efter att lägga den kristna människan i bojor. Bakom detta ligger inte okunnighet, inte gammaldags vanor och tänkesätt, inte felläsning av den ena eller andra bibelversen. Bakom viljan att binda, att bryta ned friheten ligger något vida allvarligare, ligger hatet mot evangelium, ligger egenrättfärdighetens onda evangelium, ligger Satan själv, som flyttar fram sina pjäser i schackspelet mot Gud. Det är därför som aposteln låter så allvarlig, när han beskriver, hur de kristna församlingarna utsatts för samma hot som i dagens evangelium, för hotet om att underkastas falska, snärjande påbud:

Det var nämligen så, att några falska bröder

hade kommit att upptagas i församlingen, dit de hade smugit sig in för att bespeja vår frihet, den som vi hava i Kristus Jesus, varefter de ville trälbinda oss. Dock gävo vi inte ens för ett ögonblick vika för dem genom en sådan underkastelse; ty vi ville att evangelii sanning skulle bliva bevarad hos eder. (Gal. 2:4 f.)

I det syndiga, obotfärdiga högmod, som avvisar ångerns och syndaförlåtelsens väg, ligger viljan till särskild, märklig, hemgjord lydnad med egna bud och stadgar, som erbjuds som en himlastege, och som vill tränga in i kyrkan, in i samvetet och utplåna tron på evangelium. Detta hände i nytestamentlig tid, och detta händer i varje tid, Jesu tid, apostlarnas tid, vår tid. För att rätt loda denna faras djup säger vi sammanfattningsvis i dag:

- I. den kristna friheten är en frihet till Guds Lag och inte från Guds Lag,**
- II. den kristna friheten är en frihet från Satans krav,**
- III. den kristna friheten måste ständigt på nytt mottagas av Ordet.**

I. Den kristna friheten är en frihet till Guds Lag och inte från Guds Lag.

När vi i dag från altaret hört, hur Jesus avvisar fariséerna, som vill hindra honom att på sabbaten bota den vattusiktige, viskar Satan gärna i åhörarnas hjärtan, att just så storslaget likgiltiga för skrivna lagbud, fastställda ordningar och tryckta bibelverser bör också vi vara. Just ord som dagens evangelium har fått göra tjänst hos den laglöshetens onde ande, som går runt hela jorden i denna tid. Då skall vi med all kraft slå fast, att fariséerna ingalunda kan stödja sig på d. h. Skrift, att deras invändningar grundar sig på deras egna hjärtans ingivelser, och att Jesus i stället har det skrivna Ordet på sin sida, den bibelversen: "Du skall älska din nästa såsom dig själv". (3 Mos. 19:18) Den frihet, som dopets Helige Ande ikläder oss, är inte laglöshetens falska frihet, utan laglydnadens heliga frihet, som ensam ger värdighet, höghet, en rak rygg,

frimodighet och oförskräckthet åt en människa. Den falska friheten från Lagen gör henne till motsatsen, till ett rö för vinden, till en ihålig, tom och för varje löv fruktande människa.

II. Den kristna friheten är en frihet från Satans krav.

Där inte den gudomliga Lagen, frihetens Lag, Skriftens Lag predikas och speglas i samvetet, tränger ofelbart andra krav, onda krav in. Då binder Satan samvetet vid andra människors beteende och säger oss: "Så göra de alla", och så måste människan hoppa och nigas, skratta och gråta som andra gör. Då låter Satan den religiösa sedvänjan i kristliga kläder träda fram för vårt inre öga, och så säger han på nytt: "Så göra de alla". Därmed måste människan förbli vid den predikstol, där den falske profeten söndagligen driver sin falska lära, vid det altare, där var och en blir salig på sin fason, alltefter den religiösa sedvänjans hårda, falska lag. Då pekar Satan på ärevördiga, uråldriga institutioner, som i Guds namn föreskriver regler för vad man får äta och dricka, för gudstjänstens ordningar, för kyrkans hela existens, och så ljuder på nytt det gamla ropet: "Så göra de alla". Från allt detta är vi fria. Från allt detta skall vi fortsätta

att vara fria. Det lovade vi ju i dopet med vår avsvärelse av djävulen, alla hans gärningar och allt hans väsende.

III. Den kristna friheten måste ständigt på nytt mottagas av dopet.

I viss mån är denna den kristna frihetens söndag också det kristna sabbatsfirandets dag. Det är den dag, då vi förkunnar, hur det nya förbundet upphävt det gamla förbundet, att vi inte som svärmarna tror på någon helig dag, lördag eller söndag. Vi är ju fria genom dopet, fria genom Jesu förlåtelse och Den Helige Andes gåva. När vi säger så och tror så, har vi på samma gång uttalat söndagens helgd och vikt. Då har vi ju sagt, att all vår frihet är en skänkt frihet, en trons frihet, och att alltså vi ständigt på nytt måste ta emot den heliga gåvan och hålla tron levande. Det sker just genom ett samvetsgrant, flitigt och ihärdigt bruk an nådens medel, av Ord och sakrament, av den söndagliga högmässan. Om vi föraktar detta regelbundna nådeflöde, om vi inte tar vara på vår söndag, sjunker vi snabbt nog ned i ofriheten, i träldomen under Satan och människor, i det, varur Jesus vill göra oss fria.

Amen.